

gøre Forsøg paa at faa nogen Forandring deri, for det første, fordi det overhovedet ikke er ønskeligt ved Lejlighedslove at gøre Forandringer i almindelig borgerlig Straffelov, og for det andet, fordi jeg heller ikke skønner rettere, end at Straffeloven i det hele indeholder tilstrækkelige Bestemmelser i denne Henseende. Den, der ved Brugen af disse Stoffer dræber andre, noget, der jo vanskeligt kan tænkes, uden at Forsæt og Overlæg er til Stede, vil jo hjemfalde til den almindelige Straf for Mord, der er Livsstraf, og jeg ved ikke, hvad man skulde gøre ham mere end det. Og hvad Attentattraffen angaar, hjemler jo Lovgivningen ogsaa i saa Henseende en meget høj Straf, jeg tror derfor egentlig ikke, at der er i alt Fald nogen nærliggende Nødvendighed for at stærpe Straffelovens Bestemmelser paa dette Punkt. Jeg maa tilstaa, at jeg har ogsaa tænkt, at der ikke egentlig var nogen stor Grund til at befrygte, at disse Forbrydelser her til Lands skulde faa nogen videre Udbredelse, og derfor har jeg tænkt mig, at det mere kom an paa forebyggende Politiforholdsregler, som vi slet ikke have, end paa de efterfølgende Straffe, idet vor Straffelovgivning giver tilstrækkelig Lejlighed til at anvende ret betydelige Straffe. Vor Straffelovgivnings Bestemmelse af Attentatbegrebet aabner jo Udgang til at ramme mange Handlinger, som andre Steder ikke kunne drages ind under, idet rent forberedende Handlinger til Forbrydelser efter vor Lovgivning kunne straffes. Man kan derefter straffe den, der ikke er kommen videre end til at anstaffe sig disse Stoffer for at anvende dem i forbryderisk Djemed; han vil kunne straffes, fordi vore Straffebestemmelser for Forsøg ere anvendelige paa de blot forberedende Handlinger.

J. Pedersen: Jeg er i fuld Overensstemmelse med, hvad den højtærede Justitsminister udtalte, om at betragte dette Lovforslag saaledes, at der ikke ved dets Fremsettelse er fortrinnsvis tænkt paa at forhindre Dynamitforbrydelser eller lignende, men at der snarere er tænkt paa at forhindre de Ulykker, der kunne ske, ved at disse stærke Sprængstoffer komme i Hænderne paa usforstgite og uhyndige Mennesker, og jeg er ogsaa enig med den højtærede Minister i, at der næppe er stor Udsigt til, at vi her i Landet skulle blive stærkt belemprede med Dynamitforbrydelser eller med den Slags Forbrydelser, som man iværksætter ved Hjælp af Sprængstoffer. Jeg tror, at det kan være rigtigt, hensigtsmæssigt og forvarligt at Hensyn til disse Stoffers Farlighed at

træffe forebyggende Forholdsregler, men jeg nærer dog nogen Tvivl om, hvor vidt det vil være rigtigt at gaa saa vidt som i dette Lovforslag. Efter dettes § 1 vil det fuldstændig afhænge af Justitsministerens Beslutning og Bestemmelse, ikke blot hvem der maa handle med disse Stoffer, men ogsaa hvem der maa give sig af med at tilvirke dem, og sammenholder man denne Bestemmelse med Lovforslagets § 10, ser man, at hvad der gælder de i § 1 nævnte 3 Stoffer, vil kunne gøres anvendelig ved en Bestemmelse, som Rigsdagen ikke saar med at gøre, paa alle andre eksploderende Stoffer, der ere lige saa stærkt virkende som de i Loven udtrykkelig nævnte. Jeg er enig med den højtærede Minister i, at det vil være heldigt altid at have nævnt de Stoffer, for hvilke Lovens Paabud gælder, men jeg tvivler om, at det vil være rigtigt at gøre en saa stærk Myndighed gældende over for privat Virksomhed, at det fuldstændig skal afhænge af Ministerens Afgørelse, hvem der maa forhandle og tilvirke slige Stoffer, og jeg mener, om det ikke vilde være tilstrækkeligt at indføre et Tilsyn med disse Stoffers Tilvirkning og navnlig med deres Forhandling; jeg vil ikke sige noget bestemt derom, men det forekommer mig, at det vil være et temmelig stærkt Indgreb i den private Virksomhed, hvis dette Forslag vedtages.

Justitsministeren (M. L. E. M. A. N. N.):

Jeg skal bemærke, at det naturligvis forholder sig med Lovgivningen paa dette Punkt som med Giftlovgivningen, nemlig, at det tilsigtes at forebygge saa vidt muligt, at Giftstoffer anvendes til egentlige Forbrydelser, og væsentlig — og det har maaske i Praksis mere at betyde — at forebygge, at der sker Skade ved usforstgite og uhyndige Menneskers Omgang med slige Stoffer. Hvad angaar Spørgsmaalet om Tilvirkningen og Forhandlingen af Dynamit og de andre Stoffer, skal jeg først bemærke, at Tilvirkningsspørgsmaalet har for Tiden vist ikke megen praktisk Betydning, da, saa vidt mig bekendt, disse Stoffer aldeles ikke tilvirkes her i Landet. Jeg ved ikke, om Militæretaten maaske gør det under Tiden forfølgelsesvis, men der er næppe nogen Fabrik af den Art her, der tilvirker dem som Handelsvare. Smidlertid maa jeg anse det for meget nødvendigt, at Tilladelse maa erhverves til at anlægge en saadan Fabrik; thi der er mange Forhold, som skulle paales, naar en saadan Fabrik skal anlægges. Tilladelse vil være nødvendig allerede af den Grund, at der med Hensyn til Veligheden af Bygningen maa tages forskellige Hensyn